

Dr. Lásztity Radomir

Állami-díjas, Professor Emeritus, a kémia tudomány doktora

1929-ben született Deszken.

Vegyésmérnöki oklevelét 1951-ben szerezte, száma: 710.

Kezdetben a BME Biokémia és Élelmiszertechológia Tanszékén tanársegédként dolgozott 1958-ig, amit három év katonai munkaszolgálat szakított meg. 1958-ban docensi címet szerzett, majd 1963-ban egyetemi tanárrá nevezték ki. 1966-tól 1970-ig a Vegyésmérnöki Kar dékánhelyettese volt, majd 1972 21. éven át látta el a tanszékvezetői tiszteletét. Az Ő nevéhez fűződik egyetemünkön a biológusmérnök képzés 1974-es beindítása. Az 1970 és 1976 közötti időszakban rektorhelyettes. Oktatott magyar és angol nyelven, 1961-ben a műszaki tudományok kandidátusa, majd 1969-ben a kémiai tudományok doktora lett. Több száz publikáció és számos szakmai könyv írója, mintegy 40 jegyzet és 5 tankönyv szerzője. Tagja az MTA Élelmiszertudományi Komplex Bizottságának, a Magyar Biokémiai Egyesületnek. Vezetőségi tagja volt a Magyar Élelmiszeripari Tudományos Egyesületnek, elnöke a FAO/WHO Codex Alimentarius Élelmiszeralitikai Bizottságának (1975-1988), a Nemzetközi Gabona-tudományi és Technológiai Szövetségnek (1982-1986), végrehajtó bizottsági tag (1978-1998), valamint tiszteletbeli elnök. A tudományos élet mellett a közéletben is változatos a tevékenysége, néhányat kiemelve: országgyűlési képviselő (1985-1990), Óbudán a Szerb kisebbségi önkormányzat elnöke, MAFC tanárelnök stb. Életpályája sok szálon kötődik Budapesthez. Sokat tett a magyar-jugoszláv tudományos kapcsolatok fejlesztésért, különös tekintettel a vajdasági szerb és magyar kollegák együttműködésére. 1997-ben megkapta a Professor Emeritus címet.

Munkássága elismeréseként megkapja a Bailey érmet, a Cheh Akadémia aranyérmét, az Akadémiai díjat, valamint a Schweitzer Medalt. 1988-ban Állami díjat kapott, 1995-ben pedig megkapta a Magyar Köztársaság Kiskeresztjét.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.